

Predikatie over Filippensen 4 vers 6 en 7
door eerwaarde heer D.J. van Keulen
HHK Nieuw-Beijerland – 25 september 2013

Votum.

Zingen Psalm 70 : 1 en 3.

Geloofsbelijdenis: Zondag 45 H.C.

Schriftlezing Filippensen 3 vers 17 t/m

17 Weest mede mijn navolgers, broeders, en merkt op degenen die alzo wandelen, gelijk gij ons tot een voorbeeld hebt.

18 Want velen wandelen anders; van dewelke ik u dikmaals gezegd heb en nu ook wenende zeg, dat zij vijanden van het kruis van Christus zijn;

19 Welker einde is het verderf, welker god is de buik, en welker heerlijkheid is in hun schande, dewelke aardse dingen bedenken.

20 Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus,

21 Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking waardoor Hij ook alle dingen Zichzelven kan onderwerpen.

1 Zo dan, mijn geliefde en zeer gewenste broeders, mijn blijdschap en kroon, staat alzo in den Heere, geliefden.

2 Ik vermaan Euódia en ik vermaan Syntyche, dat zij eensgezind zijn in den Heere.

3 En ik bid ook u, gij mijn oprechte metgezel, zijt dezen vrouwen behulpzaam, die met mij gestreden hebben in het Evangelie, ook met Clemens en de andere mijn medearbeiders, welker namen zijn in het boek des levens.

4 Verblijdt u in den Heere allen tijd; wederom zeg ik: Verblijdt u.

5 Uw bescheidenheid zij allen mensen bekend. De Heere is nabij.

6 Weest in geen ding bezorgd, maar laat uw begeerten in alles door bidden en smeken, met dankzegging, bekend worden bij God.

7 En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus.

8 Voorts, broeders, al wat waarachtig is, al wat eerlijk is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat lieflijk is, al wat wél luidt, zo er enige deugd is en zo er enige lof is, bedenkt datzelve.

9 Hetgeen gij ook geleerd en ontvangen en gehoord en in mij gezien hebt, doet dat; en de God des vredes zal met u zijn.

10 En ik ben grotelijks verblijd geweest in den Heere, dat gij nu eenmaal wederom verwakkerd zijt om aan mij te gedenken; waaraan gij ook gedacht hebt, maar gij hebt de gelegenheid niet gehad.

11 Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek; want ik heb geleerd vergeen te zijn in hetgeen ik ben.

12 En ik weet vernederd te worden, ik weet ook overvloed te hebben; alleszins en in alles ben ik onderwezen, beide verzadigd te zijn en honger te lijden, beide overvloed te hebben en gebrek te lijden.

13 Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft.

14 Nochtans hebt gij wel gedaan, dat gij met mijn verdrukking gemeenschap gehad hebt.

15 En ook gij, Filippenzen, weet dat in het begin des Evangelies, toen ik van Macedónië vertrokken ben, geen gemeente mij iets medegedeeld heeft tot rekening van uitgaaf en ontvangst, dan gij alleen.

16 Want ook in Thessaloníca hebt gij mij eenmaal en andermaal gezonden tot nooddrift.

17 Niet dat ik de gave zoek, maar ik zoek de vrucht die overvloedig is tot uw rekening.

18 Maar ik heb alles ontvangen, en ik heb overvloed; ik ben vervuld geworden, als ik van Epafrodítus ontvangen heb wat van u gezonden was, als een welriekenden reuk, een aangename offerande, Gode welbehaaglijk.

19 Doch mijn God zal naar Zijn rijkdom vervullen al uw nooddrift, in heerlijkheid door Christus Jezus.

20 Onzen God nu en Vader zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.

21 Groet alle heiligen in Christus Jezus. U groeten de broeders die met mij zijn.

Gebed.

Zingen Psalm 42 : 3 en 7.

Filippensen 4 vers 6 en 7, dat is de tekst voor de verkondiging van het Woord deze avond.

6 Weest in geen ding bezorgd, maar laat uw begeerten in alles door bidden en smeken, met dankzegging, bekend worden bij God.

7 En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus.

Om naar aanleiding van deze tekstwoorden, met Gods hulp en onder de inwachting van Zijn Heilige Geest, stil te staan bij drie gedachten.

- 1^e. In geen ding bezorgd.
- 2^e. In alles bij God.
- 3^e. In Christus Jezus bewaard.

Gemeente, in die laatste paar verzen van hoofdstuk 3, daar heeft de apostel Paulus aan de gelovigen te Filippi uitgetekend waar nu het grote onderscheid zit tussen een werelds mens en een geestelijk mens. Of, naar aanleiding van de woorden van de apostel zou je beter kunnen zeggen: het onderscheid tussen een werelds mens en een hemels mens. Is dat onderscheid u opgevallen in het lezen van het Woord? Waar de apostel de gelovigen oproept om mede zijn navolgers te zijn, ofwel in hetzelfde spoor te wandelen waarin hij gegaan is. Moesten ze Paulus dan volgen? Nee! Nee, Paulus had geleerd Jezus te volgen. Weest mede mijn navolgers in het volgen van Jezus, in het gaan in Zijn spoor, in het drukken van Zijn voetstappen.

Wat is Christus voor een weg gegaan op deze wereld? Een weg van vernedering. Een weg, de diepte in. Een weg van lijden en van sterven. Maar weet u wat voor weg het was? Dat is de zaak die er bovenuit torent. Het was een weg naar het welbehagen van Zijn Vader. Daar zit het grote punt. Dan zijn we kinderen Gods, als we een weg gaan naar het welbehagen van de Vader. Dat is een weg waar het Woord van zegt: "Alle dingen werken mede ten goede". Het Woord zegt niet dat je dan alle dingen begrijpt. Het Woord zegt ook niet dat je het in beginsel met alle dingen eens bent. Die er wat van verstaat, die zegt: "Dan moet je het telkens opnieuw eens leren worden met God". Dan kom je er achter dat je nog vlees met je mee draagt. Dat je wil gedurig nog zo weinig is verslonden in Gods wil. Dan moet je met de apostel gedurig uitklagen: "Ik ellendig mens, wie zal mij toch verlossen van het lichaam dezes doods?" Weet je wat dat voor een klacht was? Dat was een hemelse klacht. De wereldse klacht luidt: "Waarom heb ik dit niet? Waarom heb ik dat tekort? Waarom overkomt mij die moeite? Waarom die zorg op mijn schouders?" Maar de hemelse klacht is: "Hoe ben ik aldus?" Dan gaat de blik naar binnen. Dan moet het meer en meer voor de dag komen wat daar schuil gaat, wat daar huist. In de weg van het drukken van de voetstappen van Christus roept de Kerk van Christus gedurig uit: "Moet het nu nog dieper?" En ze roept ook

gedurig uit: “Ik wist niet dat er zoveel vuiligheid, zoveel zwartigheid in mijn bestaan schuil ging”.

Velen wandelen anders, zegt de apostel. Dat wil zoveel zeggen: die gaan een tegenover gestelde gang. Die staan haaks op elkaar. Ja, de bestemming is ook totaal tegenover gesteld. Van dewelken ik u dikwijls gezegd heb en nu ook wenende zeg, dat zij vijanden van het kruis van Christus zijn. Waarom zijn ze vijanden van het kruis van Christus? Omdat ze liefhebbers van zichzelf zijn. Omdat ze liefhebbers van zichzelf gebleven zijn. Omdat ze nooit hebben verstaan dat de Heere in Zijn Woord zegt: “Ik zal maken dat zij een walging van zichzelf hebben”. Die weten niet wat de waarachtige bekering is. Dat is een afsterven van de oude mens en een opstaan van de nieuwe mens. Ofwel zoals Johannes de Doper het uitzei: “Hij moet wassen en ik minder worden”. Dat is een gang, die gaat vlijmscherp tegen ons vlees en tegen ons bloed in. En weet u, op en onder de kansel, er is vanavond niet anders dan haat tegen deze weg, van nature. We willen niet afgebroken worden. We willen opgebouwd worden. We willen in een godsdienst ademen waarin we nog een beetje geprezen worden, waarin we nog gelukkig geprezen worden, met hoe het gaat en hoe het is. Maar de apostel zegt: “Vijanden van het kruis van Christus”. Waar zitten die vijanden eigenlijk? Ja, die zitten in de wereld. Dat klopt. Die zitten in de wereld. Maar de apostel schrijft hier aan de gemeente te Filippi. Laten we dat dan maar ook zeggen. Die zitten juist wel in de kerk. In de wereld hebben ze wellicht nog nooit van het kruis van Christus gehoord. In de wereld zijn ze wellicht nog nooit bekend gemaakt met de betekenis van het kruis van Christus. Maar u en ik, zovele jaren onder de bediening van het Woord. Het is u telkens opnieuw voorgesteld. En bent u nu al eens een keertje op uw naakte, kale knieën in het stof van de vernedering aan de voet van Golgotha's kruis terecht gekomen? Kent u die plaats die Petrus opzocht? En naar buiten gaande, weende hij bitterlijk. Weet u er van, dat er van u niets over bleef, en dat Christus een gestalte in u gekregen heeft? Dat Hij in het middelpunt van uw bestaan is neergezet. Dat Zijn verzoenend lijden en sterven druppels van Zijn bloed hebben afgedrupt in uw hart en in uw geweten. Weet u er van, dat u hebt leren opademen in het volbrachte werk van Christus voor een albederver? Dat kun je wel snel zeggen, maar dat kun je niet zo snel leren en beleven, wat dat is: een albederver. Maar voor brokken goddeloosheid heeft Hij Zijn leven, Zijn bloed gestort, een rantsoen voor velen, opdat ze aan zouden komen, door het Goddelijk licht geleid, om daar vrede met God te leren smaken. De vijanden van het kruis van Christus, hun einde is het verderf. Dus hun weg eindigt in de plaats van het ver-

derf. Hun weg eindigt in de ellende. Dat zag de Psalmist ook toen hij in Gods heiligdommen in ging. Hij was het heel niet eens geweest met God. Waarom hebben de goddelozen voorspoed? Waarom hebben de goddelozen rijkdom? En waarom heb ik armoede? Totdat hij in Gods heiligdommen in ging. Toen bleek die man een groot beest bij God. En daar in het heiligdom merkte hij op hun einde. Nou, dat einde heeft de apostel voor ogen. Dat stelt hij u en mij vanavond ook voor ogen. Bent u nog een vijand van Christus? Het einde is het verderf. Want u dient uw buik als god, zegt de apostel. Uw heerlijkheid is in uw schande. U bedenkt aardse dingen. U haalt adem in de zonde, uitwendig en inwendig. U leeft in uw totale bestaan uw diepe val in Adam uit. En u hebt er helemaal geen last van? Het deert u helemaal niet? Misschien nog wel onder een godsdienstige jas verborgen ook. Maar de apostel zegt, tegenover die wereldse wandel: "Onze wandel is in de hemelen". Maar ze zijn nog op de aarde. Wat betekent dat? Wel, in heel hun levenswandel rekenen zij met God. God is levende realiteit voor ze. De Heere is in elke stap die ze zetten betrokken. Die tot God komt moet geloven dat Hij is, zegt het Woord, en een Beloner is dergenen die Hem zoeken. Onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus. Let wel, wat zegt de apostel? Wie wordt daar verwacht? Hij van Wie het Woord getuigt dat Hij op Zijn rechterstoel zal zitten, om te oordelen alle geslachten der aarde. Zij die niet langer een vijand van het kruis van Christus konden blijven, die hebben gerekend met dat gegeven, dat heel hun bestaan openbaar zal komen voor Christus in die grote, doorluchtige, Jongste Dag. Die hebben heel hun bestaan gezien in het licht van datgene wat te komen staat. In dat licht staan ook hun zonden en ook hun ongerechtigheden. Nou, dan zit je daar vanavond als kind van God in de kerk. En je zegt: "Je spreekt me aan, dat gaat over mij. Het leek vandaag nergens op". Wel, weet u wat dat is? Een hemelse wandeling te hebben. Maar dat is dag aan dag met al je zonden en ellende de toevlucht nemen tot het kruis van Christus. Dat is dag aan dag nederig die God te voet te vallen en Hem om genade en om vergeving smeken. Dat is dag aan dag bij God zijn om jezelf aan te klagen. Nee, niet meer op kunnen poetsen. Gelukkig mens die je bent, je niet meer op kunnen poetsen, maar jezelf uitleveren, elke keer opnieuw. Het met je oude bevinding helemaal niet meer kunnen doen. Helemaal niet meer in de leunstoel kunnen blijven zitten met dat wat je ooit eens van de Hemel te smaken hebt gekregen. Maar dan jezelf terug krijgen, dag aan dag. En het beleven en beseffen dat al die mensen om je heen een ziel hebben voor de nimmer eindigende eeuwigheid.

Onze wandeling is in de hemel. De Heere Jezus Christus zegt: "Ge behoort te zijn als een stad op een berg". Er hoort een getuigenis van u uit te gaan. De mensen moeten het aan u kunnen zien, aan u kunnen merken, aan u kunnen proeven dat er een nieuw beginsel in uw leven gevonden wordt. Zo ze vroeger zeiden: "Je kent ze aan hun gelaat, aan hun gepraat, aan hun gewaad, aan hun daad. Je kent ze aan hun hele bestaan". Dat is een zaak om te onderzoeken, nietwaar!

Kunt u rustig gaan slapen 's avonds als er nog onbeleden zonden in uw leven zijn? Kunt u rustig gaan slapen 's avonds als u de gevoelige toepassing van het bloed van Christus mist in uw gemoed? Kunt u rustig gaan slapen 's avonds als u de mensen om u heen niet gewezen hebt op dat ene nodige? Kunt u rustig gaan slapen als u uw bestaan overziet, maar als uw oog dicht is voor het Wezen Gods, voor Wie Hij is? Want de apostel zegt: "Waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten". Dat is Hij Die ons zalig gemaakt heeft. Niet Die ons zalig zal maken, maar de gelovige getuigt: "Die mij zalig gemaakt heeft". Dat is gebeurd. Dat is geschied. En dan vangt de strijd aan. Dan komt de tweemens openbaar. Dan zit je met vlees. En dan wil de Heere dat het geestelijk is. Dan kom je jezelf tegen. Dan raak je met jezelf in het conflict.

Waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten. Daar ligt zo'n troost in! Met al die tegenvallers die je opdoet. Er komt een dag, zegt de apostel Paulus, dan komt uw Zaligmaker u halen, om u te brengen uit dit tranendal in de zaligheid.

Het is een teken aan de wand als de Kerk van Christus niet uitzielt naar de dag van Zijn wederkomst. Het is een teken aan de wand als de Kerk van Christus een aardse wandeling er op na houdt. Het is een teken aan de wand als de Kerk van Christus gericht is op de dingen van de tijd, op het hier en nu.

Onze wandel is in de hemelen, zegt de apostel. We verwachten onze Zaligmaker. Is dat voor u ook het hoogste geluk? Is dat voor u ook de blijdeste, de liefste dag? Als u de verschijning van de Heere Jezus Christus hebt lief gekregen; als uw geloofsoog Hem heeft gezien; als dat kruis van Golgotha in uw bestaan is neer gezet; als Zijn stem in uw geweten geklonken heeft "Ik voor u"; als u van dat zoete uur, dat uur der minne, af weet; als u bij vernieuwing, bij herhaling weet van die zielsontmoetingen met God, dan is het toch een vreselijke zaak om telkens weer in die wereld te ontwaken. Of niet? Dan is het telkens opnieuw toch weer een vreselijke zaak dat je zo snel wordt meegesleept, wordt weggetrokken bij dit zalige, bij dit heerlijke vandaan. Als Jezus Christus in uw gemoed geopenbaard is geworden, dan is dat toch uw blijdeste dag geweest?

Of niet? Waar waren toen uw zonden? Waar waren toen uw gebreken? Waar waren toen uw tekorten? Waar was toen het ongeloof? Waar was toen de twijfel? Het was alles weg. God was in dat ogenblik alles in u. Daar was voor een ogenblik de wereld opzij gezet en de hemel op aarde. Kent u dat? Dan verstaat u de tekst: "Maar onze wandel is in de hemelen, de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus". Heere, want Hij is Heerser over de ganse aarde. Wat betekent dat voor u, o kind van God? Hij zal u wel weten te bewaren in het heetste van de strijd. De poorten der hel zullen Mijn gemeente niet overweldigen.

Wat betekent dat voor u, onbekeerde? Die een aardse wandeling hebt. U zult Hem niet kunnen ontlopen. Alle knie zal voor Hem gebogen worden. Eenmaal zal de trotse nekzenuw gebroken zijn. Zult u voor Hem in het stof neerbuigen en Hem als God en Koning, ja als uw Rechter, uw Veroordeler moeten erkennen?

Jezus, wat betekent die Naam Jezus voor u? U die Hem lief hebt. Hij heeft u, die tot Zijn volk gerekend wordt, zalig gemaakt van uw zonden. Hij is uw Zaligheid. Hij is de Gift des Vaders aan u. Hij is de openbaring van het hart des Vaders. In Zijn Naam, in die Naam Jezus, hebt u leren ademhalen.

En u die Hem niet liefhebt, wat zal dat een vreselijke zaak zijn, om tot in alle eeuwigheid die Naam van Jezus te kennen. Maar gij hebt niet gewild dat Ik Koning over u zijn zou. Gij hebt niet gewild dat Ik u zou zaligen met Mijn dierbaar Middelaarsbloed.

Christus, de Gezalfde des Vaders, wat betekent dat voor u? U die Jezus liefhebt. Wel dit, dat Zijn komen in de wereld en Zijn komen in uw bestaan, geheel is naar de beschikking van Hem Die Hem gezalfd heeft. Dat het is naar de beschikking van de eeuwige Vader van onze Heere Jezus Christus. Dat het de uitwerking is van de Vrederaad des Vaders. Dat Hij van eeuwigheid af gedachten des vredes over u gehad heeft en niet des kwaads. Wat een heerlijke Naam, Heere Jezus Christus.

Wat zal dat voor u zijn, u die Hem niet liefhebt? Hij is de Gezalfde des Vaders. Er is onder de hemel geen andere Naam gegeven door welke wij moeten zalig worden. Wat u misschien in het gericht ook wel weet in te brengen, het zal u van het oordeel niet weg kunnen houden, want u hebt het kruis van Christus veracht. Ja, u bent een vijand gebleken van het kruis van Christus. Wij verwachten de Zaligmaker, zegt de apostel, die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam. We leren, in de voetstappen van Christus te drukken, wat vernedering inhoudt. Maar, zegt de apostel, we zullen ook leren wat verhoging, wat verheerlijking inhoudt. We zullen aan Zijn heerlijk lichaam gelijk-

vormig worden, naar de werking waardoor Hij ook alle dingen Zichzelf kan onderwerpen. Ook dat doet Hij totaal. Hij Die zegt: “Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde. Ik zal het voor u vol-eindigen”. Ziende op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus Christus. Dat is de zaligheid van de Kerk. Het vernederd lichaam zal veranderd worden. Jazeker, ze zullen mee naar Boven genomen worden.

Is het dan niet een zeer lichte verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, waar je nu middenin zit! Welke moeite of zorg heb je mee genomen naar de kerk? De Heere weet het al. Want Hij zegt over Zijn volk: “Eer zij roepen, zal Ik antwoorden”. Hem is alles van eeuwigheid op het allervolmaaktst bekend. Maar wat heb je nu mee gebracht? Het is een lichte verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, in het licht van deze vastigheid, in het licht van deze zaligheid. Die ze te beurt valt, die het nu het minste verdienen.

Zo dan, gelet op het voorgaande, zegt de apostel, zo dan, mijn geliefde en zeer gewenste broeders. Is er zo liefde vanavond in de gemeente? Leeft die liefde? Als die liefde ten volle zou leven in de gemeente, dan had, denk ik, de kerk voller gezeten. Dat had wel-eens kunnen gebeuren. Maar de apostel zegt: “Zo dan, mijn geliefde en zeer gewenste broeders, ik heb u lief omdat u van God gewenst bent, omdat Hij u gezaligd heeft. U mag er zijn, mijn blijdschap en kroon. In u heb ik bevestigd gezien de prediking van het Woord die uit mijn mond is uit gegaan. De Heere heeft het behaagd het aan u en in u toe te passen”. Het was een vreugde voor de apostel om vrucht op zijn arbeid te zien, jazeker. Terwijl je staat te preken, terwijl je staat te ploegen op de rotsen was het een troost voor die man dat zijn werk niet ongezegend is gebleven.

En dan vandaag. En dan de kerk van Nederland vandaag. Waarom horen we zo weinig? Waarom lijkt het wel of er zo weinig gebeurt? Waarom is het zo stil in kerkelijk Nederland? Hoe kan het toch dat de Heere niet doorbreekt en niet doorstoot? Dat mensen zo lang in het duister blijven steken. Dat mensen nooit tot de volle zekerheid en bewustheid van de zaligheid komen. Het is geloof ik zelfs zo ver dat dat al een griezelige term geworden is, als je dat durft te zeggen. Maar er mankeert wat aan, als je nooit tot die zalige rust in Christus komt. Dat je je totale bestaan voor tijd en eeuwigheid uit handen kan geven, uit handen leert geven. Je totaal toe te betrouwen aan Hem Die niet liegen kan.

Zo dan, mijn geliefde en zeer gewenste broeders, mijn blijdschap en kroon staat also in de Heere, geliefden. Ziet u dat? Daar wordt het woord “staan” gebruikt. Dat betekent: “Heb die vastigheid in uw bestaan, want anders bent u een baar der zee gelijk. Indien u twijfelt,

ge zult nooit tot vastigheid komen. Indien ge lage gedachten hebt van God, het zal nooit wel met u uit komen. Indien ge maar blijft tobben, en blijft zwoegen, en blijft slaven, en blijft zorgen, en nooit in uw leven leert: “Werp al uw bekommernissen op Hem, want Hij zorgt voor u”. Ach, arm mensankind.

En u die dat wel hebt mogen leren in uw leven, zomaar bij flarden en bij ogenblikken, bij tijden eens; u die het hebt mogen leren. Wat zalig! Wat een rust! O ja, je zat nog altijd midden in de stormen, midden in de golfslag, en je zag er helemaal niets meer van, want je oog zag Jezus. Ziende op de overste Leidsman en de Voleinder van het geloof.

En u die er ook niet meer uit komt op de levensweg, u die zoveel tegenvallers opdoet, en er hapert zoveel aan. En die wet kunt u maar niet houden. En het verderfelijke vlees dat heeft weer de kop opgestoken. Ziende op de overste Leidsman en de Voleinder des geloofs.

Weet u wat u moet leren? Dat de Heere zegt: “Ik doe het helemaal niet om u, Ik doe het om Mijns groten Naams wil”. En het behaagt God om Zijn grote Naam te verheerlijken in het leven van zondaren. In het geestelijke, maar ook in het tijdelijke.

De apostel gaat vermanen. “Ik vermaan”. En één van die vermaningen moet deze avond aan de orde komen. Weest in geen ding bezorgd. Zegt de apostel daar: “Ik verbied u te zorgen. Ik verbied u uw verantwoordelijkheden te nemen”? Nee, nooit! Maar het bevel heeft een diepere lading. Het is een bevel ja. Er staat “Weest”. Dat betekent: “Dit moet gebeuren”. Dat is niet een zaak om eens even te overleggen, om eens rustig over te peinzen, eens zien wat uw mening daar over is, of u daar gehoor aan wenst te geven of niet. Nee, weest in geen ding bezorgd. Dat betekent dat er temidden van het allerlei wat u wedervaart, van al dat allerlei geen één ding mag zijn wat u bezorgd maakt.

Wat wordt hier bedoeld met het woordje “bezorgd”? Dat het uw hart en uw gedachten bij God vandaan zou houden. Dat het uw gemoed zou vervullen met twijfel, en met onrust, en met onzekerheid. De apostel weet het wel, dat dat tot oneer van de eeuwige Naam van God is, als dat gebeurt.

Gaat u dan onschuldig en vrijuit vanavond? Ja, het Woord spreekt in het bijzonder u aan die geen vijand meer bent van het kruis van Christus. Gaat u dan vrijuit vanavond? Waar heeft u vandaag allemaal over in de war gezeten? Wat is het wat in de achterliggende nacht uw hart heeft bezet? Wat heeft de storm u door de aderen doen waaien? Ja, wat heeft u uit de slaap gehouden en van uw werk af gehouden? Wat heeft u neergedrukt? Ik kan het beter zo zeggen:

Wat heeft u in de gevangenis weten te houden? De apostel zegt: "Weest in geen ding bezorgd". Als die overmatige bezorgdheid zich van u meester maakt, dan zijt ge een ellendig mens. Dan komt u inderdaad temidden terecht van de onrust en van de twijfel. Weet u wat een ellende u daarmee over uw eigen ziel haalt? Weet u hoe donker de levensdagen dan worden? Kent u die zwarte wolken die voor de zon schuiven? Kent u het, die kilte van het u alleen voelen en de gevoelige gemeenschap met God te moeten missen? Het is uw eigen schuld, zegt het Woord. Weest in geen ding bezorgd. Dus zelfs dat ene, wat u maar niet uit handen kunt geven, het trekt u af, het sleept u mee, het brengt u in de nacht.

Weet u over wie het gaat in die woorden "Weest in geen ding bezorgd"? Daar legt de apostel Paulus nu precies bloot wat de duivel aan het doen is. Hij, hij weet het precies wie des Heeren zijn. En hij weet het ook precies dat hij ze uit de eeuwige gelukzaligheid niet weg kan houden. Hij zal al zijn wapentuig voor de dag halen om u een zo zwaar mogelijk leven te bezorgen. Hij zal er alles aan doen om uw ziel in de ijskou van de bange winternacht te halen. Hij zal er alles aan doen. Bezorgdheid is in het licht van het Woord een aanval van de duivel. Waarom? Want uw hemelse Vader weet dat gij al deze dingen behoeft. We hebben het beleden met de Kerk der Reformatie. Waarom zullen we dan bidden? Om alle geestelijke en lichamelijke noodduft. Tot Wie zullen we bidden? Tot Hem Die van eeuwigheid af in alle geestelijke en lichamelijke noodduft reeds heeft voorzien. Hij Die in Zijn voorraadschuren alles, maar dan ook alles gereed heeft liggen. Hij Die de oplossingen al bij de hand heeft als in uw leven de nood begint. Weest in geen ding bezorgd. Laat niets u af houden van God. Maar laat uw begeerten in alles... Dus er mag geen uitzondering wezen. Alles, maar dan ook alles wat handelt over uw geestelijke en lichamelijke noodduft, heeft u uit te drijven tot de God der genade. Niets achter houden. Ook die boezemzonde niet hoor. Ook dat vuile verlangen niet. Ook die tegenvaller niet. Laat uw begeerten in alles... Dit is de eerste stap in het volgen van Jezus, die u elke keer opnieuw op kruispunten en op beslissende momenten hebt te maken. Eer dat ge uw handen uitsteekt om wat te ondernemen. Onderneem dit, zegt de apostel, vouw uw handen voor het aangezicht van God. Maar laat uw begeerten in alles door bidden en smeken, met dankzeggen, bekend worden bij God. Wat is dat, begeerten? U zegt: "Ik zit vol van begeerten". U die nog onbekeerd voort leeft, wat begeert u allemaal niet? U zal wel rijkdom willen hebben. U zal wel aanzien willen hebben. Of misschien zomaar, dat wat wij dan de "gewone dingen" noemen. U zal wel een huwelijk willen. U zal wel een gezin willen.

Wat een begeerten zijn er niet in het leven van een mens. Het jaagt en het stormt maar door ons heen. Wat kan een mens allemaal niet begeren!

Maar wat bedoelt de apostel als hij hier hen, die de Heere Jezus Christus hebben leren liefkrijgen, aanspreekt; als hij tegen hen zegt: "Maar laat "uw" begeerten..." Weet u wiens begeerten dat zijn? Dat zijn Gods begeerten. Dat is de praktische uitwerking van de tekst. Want uw hemelse Vader weet dat gij al deze dingen behoeft.

Ik las bij een verklaarder een treffend woord. Dat kan ik u niet onthouden. Hij zegt: "Weet u wat begeerten zijn voor de Kerk van Christus? Dat zijn zaken. Dat zijn geen vaagheden gebleven. Dat zijn geen dingen die in de mist zijn blijven hangen. Dat zijn zaken". Is u weleens een zaak opgebonden geworden? Dan laat dat je niet meer los. Dan laat dat je niet meer koud. En u die een zaak opgebonden gekregen hebt, u weet het wel, dat u daarin ook een weg van vernedering moet gaan. U weet het wel, dat daar alles, maar dan ook alles op los komt. U weet het wel, dat de duivel probeert, juist als u met uw begeerte in alles bij God wenst te zijn, om u in alle dingen bezorgd te doen zijn. U weet het wel, dat de duivel probeert in uw ziel slechte, kwade gedachten van God te voelen. U weet het wel, dat de duivel u aan het werk wil hebben, opdat u maar van uw knieën zou opstaan en uw gevouwen handen zou los maken en om u heen zou grijpen. U weet het wel, welk een strijd dat kost. Maar laat uw begeerten in alles, zegt de apostel; dus laat alles u dringen tot de troon der Goddelijke genade. Alles wat God u opgebonden heeft, en dat zowel voor ziel als voor lichaam. Want reken er op dat in het geestelijke leven heel veel begeerte af gaat vallen. Je moet heel veel kwijt. Heel veel doet er niet meer toe. Weet u wat de lijfspreuk van Calvijn was? Die zei: "Laat mij maar verteerd worden, als ik maar nuttig ben". Daar gaat het over.

Wat voor begeerte heeft een kind van God, als het recht ligt? Dat zijn altijd begeerten die uitlopen op de eer en de verheerlijking van Gods Naam. Dat is altijd een zaak wat daar op uitloopt, dat Hij moet wassen en ik moet minder worden. Dat zijn altijd zaken, die gaan door de weg van het wonder heen. Dan zegt Kohlbrugge: "Zelfs voor een spijker en een speld moet je bij Hem wezen. Hij weet het wel als Zijn Kerk een nieuwe schoenveter nodig heeft", zegt Kohlbrugge treffend. Dat waar een natuurlijk mens allemaal overheen kijkt. Die zegt: "Dat regelen wij zelf wel". Nee, nee, ook in die begeerten bij die God wezen, Die er zorg voor droeg dat voor het volk van Israël in die hele woestijnreis hun klederen niet versleten zijn geraakt en hun schoenen ook niet sleten. Die God. Maar laat uw begeerten in alles... Dat houdt ook dit in: temidden van alles wat daar op af komt.

Dat is ook zo'n wonderlijke zaak. Dat hebt u misschien weleens meegemaakt, dat hoe harder de duivel probeerde u bij God vandaan te houden, hoe meer u werd uitgedreven naar de troon der genade. Dat hij dat met zijn zesduizend jaar ervaring nog niet geleerd heeft. Kun je zien hoe dom de duivel is, dat hij dat nog steeds niet snapt. Dat ook die dingen medewerken ten goede.

Maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging, bekend worden bij God. Waarom noemt de apostel die woorden: "Bidden en smeken met dankzegging". Weet u wat bidden is? Er staat in de grondtaal het algemene woord voor "God aanroepen". God voor God houden. Hem als God erkennen. Bidden is de Heere aanlopen als een waterstroom. Hij is in de hemel, en ik ben op de aarde. Smeken is verstaan dat je nergens, maar dan ook nergens enig recht op hebt. Smeken is in de eerste plaats telkens opnieuw, als je als kind van God je knieën buigt, smeken om het bloed van Christus; smeken om de vrede Gods die alle verstand te boven gaat; smeken om genade, om een druppel genade. Smeken ja, dat is de Heere aanroepen in Christus. Dus op die wijze Hem aanroepen zoals Hij Zich aan u heeft bekend gemaakt. Anders bent u nog een vijand van het kruis van Christus. Bidden en smeken God in de hemel, om Jezus' wil aanroepen. Waar de apostel van getuigt, dat wij door Hem een geopende toegang hebben tot de troon..., de troon des oordeels? Nee, in Jezus Christus de troon der genade. Weet u wat dat betekent? Dat betekent dat het nooit tegen kan vallen. Ja, voor uw vlees natuurlijk wel. Dat weet ik ook wel. Maar de troon der genade is een troon waar je dit leert: Ook als je niet alles krijgt wat je graag zou willen hebben: "Mijn genade is u genoeg". Trouwens, als dat in je leven weer eens een keer levend en krachtig is, dan vallen alle andere begeerten toch zomaar weg. Of niet? Kohlbrugge zegt zo schoon: "Weet u wat God wil? God wil dat Zijn Kerk met Hem en met ere door de wereld komt". Ziet u dat? Dat is een ander verhaal dan dat u zou zeggen: "Ik wil graag dit en ik wil graag dat". Nee, God wil dat u, o kind van Hem, met Hem en met ere door de wereld komt. Dat is nog even wat anders. En hebt u daar in uw leven al niet de bewijzen van ondervonden? Kunt u ze niet opsommen, de wonderen, de grote werken Gods in uw leven? Wat is het armzalig als u niets weet te noemen vanavond voor het aangezicht van God. De tijdelijke, maar ook de geestelijke uitreddingen. Waar heeft de Heere Zijn weldaden u allemaal niet getoond! De apostel zegt: "Laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging, bekend worden bij God". Met dankzegging, dat is Hem voorhoudende in het gebed wat Hij eertijds in uw leven heeft gewrocht. Dat is Hem in herinnering brengen wat grote daden

Hij in uw leven gedaan heeft. Dat weet de Heere Zelf wel. Maar Hij wil er zo graag in geëerd en om erkend wezen. Is het niet? En weet u wat er ook bij zit? Dat is dit: in het gebed Hem dankzeggen voor de wondere gave van Zijn Zoon. Dus enerzijds smeken om het bloed der verzoening, en anderzijds: "Ik dank U, Heere, ik dank U, Heere, voor de gave van Uw Zoon, de Heere Jezus Christus".

In geen ding bezorgd, maar in alles het uit handen geven. Dat kan alleen aan de voet van Golgotha's kruis. Nergens anders.

Bekend worden bij God, Die alle dingen op het allervolmaaktst bekend zijn. Ja, ik zeg het u toch, tot uw troost nog eens: "Eer zij roepen, zal Ik antwoorden". Heb je het in je leven meegemaakt, dat de Heere een begeerte in je bestaan wakker maakte, en dat Hij die begeerte vervuld heeft? Waar is het op uitgelopen? Op de verheerlijking van Zijn Naam, toch?!

Laten we eerst samen zingen, Psalm 77 : 7.

*'k Zal gedenken, hoe vóór dezen
Ons de HEER' heeft gunst bewezen;
'k Zal de wond'ren gadeslaan,
Die Gij hebt vanouds gedaan;
'k Zal nauwkeurig op Uw werken,
En derzelve uitkomst merken,
En, in plaats van bitt're klacht,
Daarvan spreken dag en nacht.*

Uw begeerten werden vragen. Ze namen uw zieleleven, uw willen, uw denken in beslag. Om er mee bij God te zijn. Mag ik het nu ook zo eens zeggen vanavond? De Heere heeft Zijn Kerk zo gaarne aan Zijn voeten. U kent die uitdrukking wel: "Gods volk komt in het bedelhuis terecht, in het armenhuis". Ze zijn natuurlijk schatrijk, maar hun schat wordt bewaard in de hemel, waar ze mot noch roest verderft en waar dieven niet doorgraven en stelen. De Heere houdt Zijn volk in het armenhuis, opdat Hij ze maar veel ziet aan Zijn troon. Kent u dat leven aan Zijn troon? U zegt: zijn al mijn begeerten dan begeerten van Hem? Dat weet ik niet. Dat weet God.

En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en zinnen bewaren in Christus Jezus. Dat betekent in de eerste plaats dit: de Heere zal uw harten en uw zinnen... Dat wat u overweegt, wat u overlegt, dat waar uw verlangens heen gaan, zal Hij bewaren in Christus Jezus. Dus in de Borg en Middelaar zal de Kerk worden afgeleerd wat niet deugt. Maar in de Borg en Middelaar zal ook de Kerk worden aangeleerd wat wel deugt, wat wel deugdelijk is, wat wel tot de eer en de verheerlijking van Zijn Naam is. En de vrede

Gods... Wat is dat, de vrede Gods? Dat wordt hier voorgesteld als een sterke muur. Als een veiligheid. En die vrede Gods staat tegenover dat eerste. Weest in geen ding bezorgd. Want u die in alle dingen bezorgd bent, u hebt geen vrede, maar onvrede. En hier staat: "De vrede Gods die alle verstand te boven gaat". Dat is een rust, een rusten, een tot rust komen in God. In die God Die vrede met u gemaakt heeft, en Die in dat vredesverdrag u alle goeds beloofd heeft. Dat Hij kruis, moeite en ellende van u zal weren, of ten uwe beste zal keren. Die God is dat, Die altijd het goede voor Zijn Sion zoekt. En de vrede Gods die alle verstand te boven gaat. Want de vrede Gods is hemels. Nee, die kun je je met je verstand niet aanpraten. Die kun je niet pakken. Die kun je niet grijpen. Net zo min u de openbaring van het kruis van Christus in uw leven kon maken. Net zo min als dat u die enige, die eerste keer kon maken dat Hij Zich aan u verklaarde in het bloed van het Lam. Net zo min u kon maken dat u het pak van zonden kwijt raakte en tot rust kwam in God. Zo min kunt u ook deze vrede maken. Maar het is ook de vrede Gods. Die is van Hem. Dat is Zijn eigendom. Maar om Jezus' wil schenkt Hij die weg. En weet u, dat is ook zo'n punt, dat ligt er ook in. Als die vrede Gods in het hart is, is het verstand ook onderworpen. Onderworpen aan Hem. Om te willen wat Hij wil, en anders niet. En de vrede Gods die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zielen bewaren in Christus Jezus. Wat wil dat zeggen, dat woordje "bewaren"? Dat wil zeggen, met wapens en met schilden bewaren tegen de vijand. Of heeft u in uw leven geen last van de vijand? Weet u wat de ellende is met die vijand, met die zielemoorder van den beginne? Die vindt in de stad van ons hart zoveel handlangers. Dat is dat oude bestaan, waar de apostel van zegt: "Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen van het lichaams dezes doods?" Die komt hij in dat hart van ons, in die stad, komt de duivel die tegen, en die weet hij in te winnen, daar past hij zich aan aan. En daarin gaat hij mee, met maar één doel: om de stad te ontcrachten en u in alle dingen bezorgd te doen zijn. Maar uw harten en uw zinnen zullen bewaard worden, zullen met schilden worden omgeven en met wapentuig zal de vijand op afstand worden gehouden, in Christus Jezus. Daar heb je het weer! Alleen aan de voet van het kruis van Golgotha, daar worden die zaken geleerd. Daar neemt de Heere de alles beslissende heerschappij in ons bestaan over. Daar alleen ben je veilig. Daar alleen zal het u goed gaan. En dan zegt de apostel: "Ik heb armoe gekend, ik heb rijkdom gekend, maar ik ben in alles vergenoegd geweest". Weet u wat dat betekent? Al had hij een steen als hoofdkussen, of al had hij een dons kussen om te slapen, die man is heerlijk gaan rusten in het

vrije welbehagen van God in Christus. Daar zijn de oefeningen in zijn leven dienstig toe geweest. Daar is de kastijding, maar ook de voorspoed werkzaam toe geweest. Opdat die man zou eindigen in Hem, waar hij van getuigt: "Maar ik dank God door onze Heere Jezus Christus". Zo ging het leven van die man. En zo heeft die man gewandeld als in de hemel, waaruit hij ook zijn Zaligmaker verwacht heeft. Zo heeft hij al het aardse en het tijdelijke leren verachten. Zo heeft die man geleerd zijn wil te onderwerpen aan Gods wil. Zo heeft die man geleerd achteraan te komen. Hem te volgen Die alles moest missen. Die het uitgezegd heeft: "De vossen hebben holen, de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft niet waar Hij het hoofd neerlegge". Hij heeft Hem leren volgen Die gekropen heeft als een worm en geen man. Die gegaan is in die hof van Gethsémané, waar Hij geperst werd dat het bloedige zweet Hem uitgedrukt heeft. Hij heeft Hem leren volgen, Die gegaan is in het rechthuis. Waar is Paulus niet voor gesteld geweest, voor overheden, voor koningen en voor keizers. Maar in die ure is hem gegeven wat hij spreken zou. Hij moest zelfs de dood van Christus gelijkvormig worden. Hoe is hij niet onthoofd geworden aan het einde van zijn leven. Maar wat is dat een klap geweest, die hem in één tel inbracht in die verheerlijking. Dat heeft in één ogenblik zijn verwachting vervuld, om daar te zijn, op die plaats waar geen inwoner meer zegt: "Ik ben ziek". Om daar te zijn op die plaats, waar hij delen mag tot in alle eeuwigheid, in de volle erfenis, in de eeuwige rijkdom van de eeuwige God.

Wat een gelukkig leven, tegenover die zondaar die het gewis verderf niet zal ontkomen. Wat een gelukkig leven die in dit leven God aan zijn zijde heeft. Wat een gelukkig mens die zo inderdaad getroost mag leven, zoals de Catechismus het uitdrukt, om straks zalig te sterven, om straks eeuwig te erven. Dan kun je in je armenhuisje, met je lege bord voor je neus, schatrijk wezen in God. Dan kun je gevoed en gespijzigd worden uit Zijn volheid. Als Hij Zichzelf weer eens aan je bekend maakt en je vervult met Wie Hij is. Ach, dan kun je weleens de spijs en de drank der wereld vergeten. Als Hij aanwezig is, dan adem je op en dan zing je Gode lof. Hij Die je kocht met Zijn dierbaar bloed, is Hij het niet waardig! U die leeft, en uw leven is moeite en verdriet, is Hij het niet waardig! U die leeft in dagen van voorspoed, is Hij het niet waardig! Ja, Hij is het eeuwig waardig. Die God waar de apostel de gemeente te Filippi van toewenst: "De genade van onze Heere Jezus Christus zij met u allen". Ook u, gemeente: met u allen.

AMEN.

Dankgebed.

Slotzang Psalm 103 : 1

*Loof, loof den HEER', mijn ziel, met alle krachten;
Verhef Zijn Naam, zo groot, zo heilig t' achten;
Och, of nu al wat in mij is, Hem prees!
Loof, loof, mijn ziel, den Hoorder der gebeden;
Vergeet nooit één van Zijn weldadigheden;
Vergeet ze niet; 't is God Die z' u bewees.*

Zegenbede.